

Vi kan bare se på sagen, der ligger i Odense nu, hvor en øjenlæge har behandlet patienter forkert i årevis, men det er vanskeligt at få en erstatningssag. Derfor er disse patienter temmelig meget ringere stillet retligt, end hvis de havde været dækket af Patientforsikringens udvidede erstatningsansvar.

Det er korrekt, som der står i beslutningsfor-slagets bemærkninger, at mange patienter, der føler sig uretmæssigt behandlet, oplever sundhedsvæsenets klage- og erstatningssystem som labyrintisk og svært at overskue, og en enstrenget indgang til klage- og erstatningssystemet vil gøre det hele meget mere overskueligt og enkelt for borgerne.

Denne enstrengede indgang kan eventuelt sikres ved, at der stilles krav om, at alle amter og H:S-systemet skal oprette en særlig patientrådgivning, hvor borgerne kan få råd, vejledning og hjælp med at målrette en eventuel klage eller et erstatningskrav til den rette myndighed. Således er der faktisk allerede amter og sygehuse, som har oprettet et sådant patientkontor, og det er til stor hjælp for de berørte borgere.

Sådan bør det naturligvis være i alle amter, for det er helt uacceptabelt, at borgerne skal løbe fra Herodes til Pilatus for at finde den rette person, der kan hjælpe dem igennem systemet, mens det er rimeligt og nødvendigt, at det bliver sådan, at det er enkelt for borgerne at klage og få erstatning, uanset hvor i sundhedssystemet de er blevet behandlet.

Kristeligt Folkeparti kan støtte det foreliggende forslag, som jo kun er et beslutningsforslag, og derfor er der naturligvis mange detaljer, der ikke er med. Og jeg synes, det er lidt spændende at følge, hvad der sker med forslaget herefter, og fra hvilken dato de danske patienter kan være sikre på, at de er forsikrede, uanset hvor i det danske sundhedssystem de bliver behandlet.

Formanden:

Så er det ordføreren for forslagsstillerne, fru Lone Møller.

Kl. 21.55

Lone Møller (S):

Jeg vil gerne på vegne af forslagsstillerne takke for den overvældende positive holdning, der er til det her forslag. Jeg har ikke hørt et eneste parti, som ikke har været enig i intentionerne. Jeg har heller ikke hørt nogen partier, som ikke er interesseret i og optaget af at styrke patienternes rettigheder.

Der er vel heller ingen tvivl om, at vi i dag har et klagesystem, som i stor udstrækning fungerer godt. Det så vi jo også med Ombudsmandens rapport. Men der er vel heller ingen tvivl om, at borgerne i al almindelighed mange gange føler sig utrolig lost. Hvor skal de klage? Hvem skal de klage over? Hvordan kan de få erstatning, og hvordan er hele det her system skruet sammen?

Det er et arbejde, som vi har været i gang med i snart ganske mange år, bl.a. i februar måned 1998 afgav Sundhedsministeriet en betænkning, som bl.a. også anbefalede, at dækningsområdet skulle udvides til at omfatte behandlingsskader i praksissektoren, psykiske skader og vaccinationsskader.

Vi kan måske alle sammen godt slå hinanden oven i hovedet med hensyn til, hvem der nu end har gjort hvad, hvem der burde have sørget for at få det indført. Men med de meldinger, der er kommet i dag – bortset fra at jeg var ikke helt sikker på, hvem det nu var, der var i gang – regner jeg da med, at jeg fra denne her talerstol kan få et tilsagn fra ministeren om, at det er alle Folketingets partier, som er indbudt til forhandlinger om at få denne her patientforsikringslov moderniseret, så den ikke bare passer til de ting, der er vedtaget, men også er sådan, at borgerne fremover kan føle sig trygge.

Som jeg kan lytte mig til, skulle der da ikke være nogen som helst problemer med, at der kunne ligge et færdigt forslag, når Folketinget åbner den første tirsdag i oktober. Vi har hele sommeren til at gøre det her færdigt. Og ikrafttrædelsestidspunktet kunne passende være den 1. januar 2003. Så har alle partierne også mulighed for at byde ind i finanslovforhandlinger, så vi ikke igen om 1 år står i en situation, hvor vi skal diskutere, hvor vi får finansieringen fra, og hvem der ikke har gjort noget som helst.

Kan jeg få en garanti fra sundhedsministeren om, at samtlige Folketingets partier på baggrund af det, vi har drøftet siden 1998, bliver indbudt til forhandlinger, og jeg tænker rent faktisk på reelle forhandlinger, ikke på at man har lavet en aftale med enkeltpartier, er jeg sikker på, at vi kan finde økonomien, og jeg er sikker på, at vi kan give patienterne, borgerne i dette land, det, at alle borgere pr. 1. januar år 2003 er omfattet af dette, uanset hvor de bliver behandlet.

Hvis det bliver udgangspunktet for denne debat, skal jeg på forslagsstillerens vegne være yderst tilfreds med denne her debat, selv om det er sent.